



Република Србија  
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД  
Р1 430/2022  
01.09.2022. године  
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Весне Станковић, чланова већа, у парничном поступку тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милош Јовановић, адвокат из ..., против тужене „ОТР Банка Србија“ АД из Београда, ради утврђења ништавости и стицања без основа, одлучујући о сукобу месне надлежности између Првог основног суда у Београду и Основног суда у Јагодини, на седници одржаној 01.09.2022. године, донео је

### РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Јагодини.

### Образложење

Основни суд у Јагодини, решењем П 911/21 од 01.04.2021. године, огласио се месно ненадлежним за поступање у овом предмету и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Првом основном суду у Београду као месно надлежном суду. У образложењу је указао да је тужилца 26.03.2021. године поднела тужбу против туженог, ради утврђења делимичне ништавости уговора и стицања без основа. Затим, да, предметни уговор о дугорочном готовинском кредиту бр. ...-...-...-...-... од 30.06.2006. године, садржи споразум о месној надлежности суда у Београду, због чега је на основу одредби члана 65. став 1. – 3. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци решења.

Први основни суд у Београду, није прихватио месну надлежност, већ је уз допис П 36587/21 од 15.08.2022. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу месне надлежности. У образложењу је указао, да у конкретној ситуацији није прописана искључива месна надлежност и да тужена није истакла приговор месне ненадлежности, због чега се Основни суд у Јагодини није могао по службеној дужности огласити месно ненадлежним за поступање у овом предмету.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу месне надлежности на основу одредбе члана 22. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 - УС, 87/18 и 88/18 -

УС), утврдио да је Основни суд у Јагодини месно надлежан за поступање у овом предмету.

Тужба је поднета 26.03.2021. године. У тужби је наведена вредност предмета спора у износу од 3.600,00 динара. Предмет тужбеног захтева је утврђење ништавости одредбе члана 2. став 1. тачка 6. Уговора о дугорочном готовинском кредиту бр. ....-...-... од 30.06.2006. године, закљученог између тужиле као корисника кредита и „Societe Generale Yugoslav Bank“ АД из Београда, као правног претходника „Societe Generale Banka Srbija“ АД Београд, чији је правни следбеник тужена и да се обавезе тужена да исплати тужилу на име стицања без основа износ од 3.600,00 динара, са законском затезном каматом. Уз тужбу је приложен предметни уговор о дугорочном готовинском кредиту закључен између тужиле и „Societe Generale Yugoslav Bank“ АД Београд. Одредбом члана 17. овог уговора је предвиђено да у случају спора у вези и поводом овог уговора, који не могу решити договором, уговорне стране одређују надлежност суда у Београду. Тужилу је у тужби навела да месну надлежност Основног суда у Јагодини заснива на одредби члана 45. и члана 54. Закона о парничном поступку, као и на основу Закона о заштити потрошача.

Одредбом члана 45. ЗПП је прописано да, за суђење у споровима за заштиту права потрошача, поред суда опште месне надлежности, надлежан је и суд на чијем подручју потрошач има пребивалиште, односно боравиште.

Одредбом члана 54. ЗПП је прописано да, за суђење у споровима против правног лица које има огранак изван свог седишта, ако спор произилази из правног односа тог огранка, поред суда опште месне надлежности, надлежан је и суд на чијем подручју се налази тај огранак.

Одредбом члана 65. став 1. ЗПП, је прописано, да, ако законом није прописана искључива месна надлежност неког суда, странке могу да се споразумеју да им у првом степену суди суд који није месно надлежан, под условом да је тај суд стварно надлежан. Одредбом става 3. овог члана, да, споразум из става 1. и 2. овог члана производи правно дејство само ако је састављен у писаном облику и ако се односи на одређени спор или више спорова, који сви проистичу из одређеног правног односа. Одредбом става 4. овог члана, да, исправу о споразуму тужилац мора да приложи уз тужбу, а тужени уз приговор ненадлежности.

У конкретној ситуацији се ради о спору мале вредности у смислу одредби члана 468. ЗПП. Споразум о месној надлежности из одредбе члана 17. наведеног Уговора о дугорочном готовинском кредиту није одређен у погледу месне надлежности одређеног суда, с обзиром на то да су одредбом члана 3. став 1. тачка 4, 5. и 6. важећег Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Службени гласник РС“ број 101/13) за територију одређених градских општина у Београду основана три суда: Први, Други и Трећи основни суд у Београду, због чега такав споразум само у погледу надлежности суда у Београду, али не и ког суда у Београду, не производи правно дејство.

Стога, како у конкретној ситуацији није прописана искључива месна надлежност, тужена за сада није истакла приговор месне ненадлежности и споразум о месној надлежности из предметног уговора не производи правно дејство, то се Основни суд у Јагодини није могао по службеној дужности огласити месно

ненадлежним, због чега је надлежан за даље поступање у овом предмету као суд за који се тужиља определила подношењем тужбе том суду.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредби члана 22. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија  
Марина Милановић,с.р.**

За тачност отправка  
управитељ писарнице  
Марина Антонић